

Eini 40 næmingar vóru um at gera hetta bygdamodellið við øllum hugsaði ferðsluásetingum.

kanningin, at súkkurnar eru nógv og prutlin fá. Á Strøndum er hálvonnur súkkla upp á hús, men bert 20 prutl í bygdini.

Ferðslutíðindi

Hesar dagarnar góvu næmingarnir eisini eitt litið band út. Ferðslutíðindi við ymskum tilfari frá tiltakinum, prát við lærarar og næmingar og annars mangt og hvat um ferðslu. Tey tóku eisini myndir og framkallaðu sjálv. Harafrat gjørdur næmingarnir eisini tilfar til framsýning, sum var fyrri foreldrum og øðrum seinni í ferðsluvíkuni.

Leygarkvöldið, eftir at ferðsludagarnir vóru lidenir, skipaði skúlin fyrri foreldra-samkomu, og var evnið, sum vituligt var, ferðsla. Gjørd var stór framsýning við myndum, tekningum, frágreiðingum og modellinum av ferðslubýgdini. Hetta kvöldið vóru eisini Olivur

Mourentse Simonsen, heilsusjúkrasystir undirvísti í fyrstuhjálpi.

Næss frá Ráðnum fyrri Ferðslutrygd, umboð fyrri koyrilærarar og politi, við og greiddu frá ymskum um ferðslu.

Sum sagt var hetta fyrstu ferð, at skúlin á Strøndum hevur skipað fyrri tilikum evnisdøgum, men at hetta ikki verður fyrri seinastu ferð, eru bæði næmingar og lærarar sannfördir um.

tór.

Arbeidsloysisskipan má vera valfrí

— sigur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður

Tað er komið fram, at landsstýrið arbeiðir við at gera uppskot til minstulønarskipan fyrri flakafólk. Føroya Arbeidarafelag heldur tó vera lögdið, at landsstýrið fer undir hetta arbeiði uttan at taka fak-

feløgini við upp á ráð.

Føroya Arbeidarafelag hevur fleiri ferðir biðið um at fáa eina arbeidsloysisskipan ið tryggjar tey timaløntu, so tey hava nóg mikið til livsins upphald, tá einki arbeiði er.

Landsstýrið er ikki komið so langt við málinum enn. Ætlanin er í fyrsta umfari at gera eina skitsu. Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður, heldur, at ein arbeidsloysisskipan í Føroyum í øllum forðum má vera valfrí, soleiðis at flakafólk hava høvi til at velja, um tey skulu hava fast tilknýti til arbeiðsplássið, ella tey vilja halda fram sum nú at vera leys.

— Tá skitsan er gjørd,

ætla vit at venda okkum bæði til virkiseigarar og flakafólkini fyrri at hoyra teirra áskoðan, sigur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður í arbeidara-málum.

randi

Óansni størsta orsök til vanlukkur

Deyðasøkirnar eru fyrri størsta partin løstir í heilanum. Løgið nokk er drukning tann næststørsta deydorsøkin, meðan løstir í bringuni koma sum nummar trý.

Vit kunnu royna at gera vanlukkuorsøkirnar upp, men hetta er ikki so lætt. Tað lættasta hevði verið at koyrt tann størsta partin undir »óansni«, men er roynt at bóla tað meira.

Tann størsti parturin er børn, sum ikki verða ansað. Síðan koma tey, sum nýta bilin til at stytta sær stundir, ella tað, sum onnur kalla tíðsfordriv.

Triði bólkurin er rúsdrekka, fjórði og nógv ferð, fimti »einki koyrikort«, og tann sætti vánaligt veður.

Tølini, har bilurin hevur skyldina, eru ógvuliga litil, og tað visir seg, at tað eru menniskjansligir faktorar, sum í flestum forðum hava skyldina.

Ferðslutíðindi hevði prát við ymskar næmingar. Millum annað við Súsonnu Kallsoy, sum hevur verið fyrri ferðsluóhappi triggjar ferðir. Súsonna gongur í 8. b.

Í einum av Ferðslutíðindum varð spurt um orsøkina til ferðsluóhapp:

Tummas Johansen í 6. fl.

Eg haldi, at tað eru alt ov nógv, sum koyra full, og tað er nokk tann størsta orsøkin. Eisini eru tað fleiri sum koyra ov skjótt og ansa ov illa eftir. Tað skuldi heldur ikki verið loyvt at koyrt knallert, tá man er ov ungur.

Svanhild Jensen úr 8.a.

Man skuldi lært meira um koyring, tá ið man tekur koyrikortið, tí tað eru ov fá, sum duga reglurnar. Tað eru fleiri og fleiri, sum koyra ov skjótt og koyra við kenning. Man skal eisini vita, á hvørji síðu man skal súkkla.

Súsonna Kallsoy

Heldur tú tað er rætt at skúlin hevur nakrar dagar í samband við ferðslu?

Ja.

Hví?

Øll mugu vita hvat tey skulu gera, tá tey koma fyrri eina ferðsluvánlukku.

Skulu tey duga nakarð serligt?

Ja, fyrstu hjálpi

Skuldi man havt tað hvørt ár?

Ja.

Hvussu leingi?

Okkurt um eina viku.

Hevur tú verið íti fyrri nakrari ferðsluvánlukku?

Ja, triggjar ferðir, vit rendu útav.

Var bilforarin fullur?

Ja. Fyrstu ferð var tað undir húsnum hjá okkum. Næstu ferð á Strøndum, tað var nokkso høgt, bilforarin var eisini fullur.

Eg fekk eitt sindur ilt í beinið. Triðju ferð var tað í Skálabotni, bilforarin var ikki fullur, tað var hál, og ein ær leyp fyrri bilin — og vit rendu í eina á. Tað hendi ikki beinleiðis nakar skaði, onkur fór at bløða.

Marion Johansen, ið er ársvikarar.

Tey flestu, sum koma út fyrri einum ferðsluóhappi, eru ov óansni, tá ið tey koyra, t.d. koyra ov skjótt og koyra full.

At enda leggur Marion brosandí afturat: Fólk eru ov ábyrgdarleys í ferðsluni og hugsa ov litið um hvønn annan og framtíðina.